

HLOUPÝ KOUSEK.

(Humoreska.)

Advokátní úředník Václav Jahoda poznal slečnu Mařenku Čermákovou na jednom plesu a zamiloval se do hezounéčky dívky až po uši.

Avšak také slečně Mařence nebyl statný mladý úředník hostejným a ježto konečně ani tetička proti lásce mladých srdcí níčeho nenamítala, bylo by všecko v pořádku, kdyby — ano, to nebláhě kdyby —

Mařenka jako sirotek byla vychovávána tetou Růženu, takže se mezi nimi vyvinul poměr jako mezi matkou a dcerou. Teta Růžena nebyla při tom ještě nijak tak starou, jak si obyčejně podobné tety a neteře představujeme. Byla na prahu let čtyřicetých sice poněkud tělnatá, ale nikterak tlustá dáma a nejvíce na sobě žádných známek nějakého staropannství.

Převzatou na sebe mateřskou povinnost brala velice vážně. A tak také i nyní informovala se zevrubně u svého známého koncipienta Rudolfa Zvolského, který byl společně s Jahodou v kanceláři a když se dověděla o něm ty nejlepší zprávy, dovolila mu, aby je navštěvoval.

Jahoda miloval Mařenku, tak jakou byla a jak ji znal. Přece mu však bylo velice příjemným, — když se dověděl od svého představeného, koncipienta Zvolského, že teta Růžena patří k onomu druhu dědičných tet, které svým neteřím zachovávají krásné dědictví. A skutečně Mařenka ustanovena byla universální její dědičkou. — Hrome! — to by nebylo k zahození! Tolik však je jisto, že část dědictví bude vyplacena Mařence již hned při svatbě. Tu aspoň možno zaříditi si vlastní obchod a učiniti se samostatným. Pak nebude mu již třeba od časného rána až do pozdního večera lopotiti se o několik zlatých. A radost nad tímto krásným vyhlídkami, mnul si spokojeně ruce.

A nyní každého večera seděl u své nastávající nevěsty. Toliko jedna překážka byla mu na závadu. Totiž právě teta. Na tvrdoštině zůstávala v pokoji a netrpěla ani se nepatrnější projevy něžnosti. Jen při odchodu smějí Jahoda vtisknouti polibek na tvář Mařenčinu. Ale políbení pod dozorem není vůbec žádným polibčením.

Mařence samotné to rovněž nebylo příjemno. Veškeré své naděje skládala nyní na jaro a na léto. Tu nebudou již stále omezení na uzavřený pokoj. Bude se jezdit na výlety a tu již možno ztratiti se trochu stranou.

Ale teta i na výletu byla obezřelou. Výletu bez jejího dozoru nebylo. Nikdy.

„Tomu se musí udělat konec!“ umíní si v duchu Jahoda.

Druhý den svěřil se s tím přízravní koncipientovi Zvolskému a prosil jej o radu. „To jest lehká věc!“ pravil Zvolský. „Nějaký dobrý přítel musí vám pomoci. Bude nějakým způsobem tetu baviti a vy pak zatím na chvíli uniknete jejím Argusovým zrakům.“

„Tot nápad přímo zeniální!“ zvolal radostně Jahoda. Ale kdo mu má pomoci k jeho uskutečnění.

Vzpomínal si v duchu na všechny své přátele. Ale mezi nimi nebylo žádného, jemuž by úkol ten mohl svěřiti. Byli totiž všichni příliš mladí pro dámu čtyřicet let.

Však přece. V jeho domě bydlí věčný student lékařství Hloušek, jenž ve svých osmatceti letech si svůj vzedejší chléb dobývá vším možným. Dnes udílí rady ve všech nemocích, zítra píše básně aneb veršované reklamy obchodním domům. A při tom dosti slušný zjev. Stihnu-li mu tu a tam nějakou korunkou, zajisté mu své osvědčené pomoci neodpře.

„Doktor“ Karel Hloušek ochotně slíbil pomoci. Levněji a příjemněji nemohl svá nedělní odpočívání zajisté strávit.

Když pak teta Růžena a párek milence seděli v zahrádce vyletlné restaurace, objeví se najednou „doktor“ Hloušek, ohlíží se kolem, spatří Jahodu a pln radosti zamíří k němu. „Ach, můj milý, mladý příteli, te znám radost, že tu vidím zná-

mou tvář! Dovolíš-li, přisednu si k vám.“

„Prosím s největší radostí,“ a představil své nevěstě i její tetě svého přítele.

Veselý pan „doktor“ Hloušek zapředl s tetou ihned zajímavý rozhovor, při čemž dovedl uplatniti vzácný dar své výmluvnosti, tak že teta ráda dala svolení k tomu, aby i na příště k nim vždy se mohl přidružit.

A skutečně teta ani nepozorovala, že Jahoda s Mařenkou zůstávali často stranou a zmizeli v postranních cestách lesa.

„Velice příjemný to člověk, ten doktor Hloušek,“ pravila teta druhý den večer, „bavila jsem se s ním opravdu znamenitě.“

„Faké on je vámi celý nadšen,“ ujišťoval Jahoda, „a slíbil, že vždy s námi rád půjde, dovolíte-li.“

„Ovšem, že dovolím.“ Plán Jahodův se znamenitě vydařil. Teta zakousla se do nastraněného vnučidla tak krásně, že ani lépe nebylo si přáti.

Jednoho večera jakoby mimochodem prohodila:

„Já bych myslila, že by bylo již na čas, abyste pomýšleli na odstavky. Nemám ráda dlouhého zasnoubení. Výchova Mařenčina je hotova. A zařízení bytu rychle se opatří. Co tedy ještě schází?“

Jahodovi to bylo zajisté jen vřelá Mařence neméně.

„Přívodně jsem ovšem měla úmysl přistěhovati se k vám. Ale rozmýšlela jsem si to.“

„Díky Bohu!“ myslil si Jahoda, ale přece se otázal: „Jak to?“ a dodal: „To je velká škoda!“

„Nu, ano, jednou vám to konečně přece musím říci: Pan doktor Karel Hloušek požádal za mou ruku.“

„To je nestydaté!“ vyhrknul ze sebe Jahoda, zprávou touto ohromen.

„Ale proč pak?“ udiveně tázala se teta. „Či nejsem snad ještě dosti mladá? Zkrátka dala jsem mu své slovo. Srdce naše si porozuměla. A tu ani stáří není žádnou závadou.“

„Ale vždyť on ničem není, nemá žádné postavení —“

„Za to já mám peněz dost — ne? A ostatně on píše krásné básně!“

Jahoda zděšeně udeřil se v čelo. To si to pěkně vyvedl. Věno pryč, dědictví pryč! A v duši jeho rozplýval se sen o velikém věnu, o vlastní skvělé samostatnosti. A jen mlčky zavrtěl hlavou, že lidé jsou přece jenom nejlhoupější, když se domnívají, že provedli nejchytřejší kousek.

E. JIRMANOVÁ: ZLÝ STÍN.

V tiché, nízoučké jizbě již se semtělo.

V koutech zdvíhalo se na sta šerých, zčernalých stínů; zdálo se, jakoby z každé skuliny tajemně vyskakující chytaly se za ruce a tvořily posléz nepronikatelnou houšť, zaplavující úplně vše, co nacházelo se v chudé jizbě.

Jen u okénka namáhaly se marně, neb sem ještě zasahovalo několik posledních paprsků umírajícího slunce. Zde stála mladá dívka, byla prostínká, zahalená v bílavý chudý šat, měla plavé vlasy, modré oči, které se zájmem dívaly se na popsanou pohlednici.

Měla z ní patrně velkou radost, neb ústa její se usmívala.

Než — od koho byl asi ten listek?

Zajisté od někoho, kdo byl jí velice milý; snad od přítele! A tak tomu bylo.

Sněžnili se o nějaké zábavě a záhy byli přáteli. Od těch dob vídali se často, až konečně Heřman odešel za zaměstnáním do Vídně a toto byla první vzpomínka, kterou Anička poslala. — Jak jí to těšilo, — stále a stále dívala se na známé písmo, těšila se, až se zas jednou shledají! — Kdy asi? — Nebude to tak hned, z Vídně sem je daleko; jen když má aspoň zprávy od něho.

Na západě povadly již slední růže dřeváček — soumrak mžkol se v noc, — bylo ticho, žarovné, krásné ticho letní noci, které ani rozpustivý nánek neodvážil se přerušovati. Dívka dosud u okna stála, — vyhlížela se v tu šťastnou dobu, až Heřman přijede a oni spolu ruku v ruce zase budou chadit

mezi vonnými, zelenými lučinami a štěbetavými háji.

V tom přeletělo jí zrovna kol očí cosi černého — vletělo do vnitř síně a zase zpět oknem ven do čiré tmy. — Byl to netopýr!

Dívka zalekla se, trhla sebou, nádobka s květinami se převrhla — a jí zdálo se, jakoby v líc zavánil jí studený, mrazivý dech, jenž zamrazil jí až v duši.

Pod oknem táhla a žalostně ozvalo se mňoukání kočky — byla pozdní noc. Matka již spala v komůrce a dcera rovněž odebrala se na lože; usnula tvrdým, těžkým a neosvěžujícím spánkem.

Když ráno jásavá píseň sedmihláška v zahrádce pod okny hnízděho ji probudila, zdálo se jí, že má na prsou těžkou skálu. Nemohla ani vydechnouti, oči byly mdlé a v jizbě až k zadušení. — Vyšla ven. — Sedmihlášek právě přinášel k hnízdu velikou mouhu a spatřiv dívku, rychle změnil směr, aby snad nikdo úkryt jeho nezvěděl! Dívka hleděla za ním, — bylo jí pojednou smutno, tak nezměrně smutno a na srdci ta tíž! — Kdyby tu byl Heřman; ale ten tak hned nepřijde, snad nikdy — nikdy! — Zbledla; na čele vystaly jí krupě potu, v očích se zatemnilo.

Matka zachytila ji v náručí — na rtech ukázala se rudá péna — zlé znamení! Aniž se ulehla. Přišel lékař, prohlédl jí, nařídil léky, jinak ale nepromluvil ani slova.

Uplýnulo několik dnů, nemoc valně se zlepšila tak, že děvčátko opět ven vycházeti mohla. Po čase obdržela zase pohlednici z Vídně; byla šťastna! Heřman opět jí sliboval, že přijede, jistě že přijede, ale kdy, to že neví! — Než po čase znovu vrátila se nemoc; snad byl to jeden z oněch šerých stínů, jež tenkrát za onoho večera rozprostřely se po jizbě, když dostala první pohlednici. — a skutečně byl to on; od těch dob jí neopustil — v patách všady za ní!

Usedal vedle ní na židli, do jídlu a nápojů míchal jedu, — v duši vdechoval tesknostu, za noci zle jí hrdo svíral. — Nebylo zbylí! — Míjely týdny i měsíce. — Dívka měla již celou řadu pěkně zbarvených pohlednic — nemoc však pokračovala neúprosně dále; někdy polevila, někdy stávala se nesnesitelnou. Bílý živůtek častěji se zbarvil rudou pénou, čelo zle pobledlo.

„Heřmane, můj Heřmane,“ zašepkala tu vždy Anička — „kdy jen přece opravdu přijdeš?“

A Heřman byl dobrý hoch, psal zase, a sliboval, že přijede; netušila, jak na ni vzpomíná, jak jí lituje, — jak ho to bolí, že její dnové již jsou sečteny, což mu přáteli sděleno bylo. — Proto neprijížděl, nesnel by ten pohled.

Uplýnuly tři roky. Naše děvčátko mnoho se nezměnila; zdálo se, že to jaré mládí dosud vede zoufalý boj s tou strašlivou ohludou.

„Maminko,“ zvolala jednoho dne Anička, — bylo to časné z rána, venku kvetly jabloně a sedmihlášek rozepěl se výskovou písní. — „maminko, měla jsem divný sen; zdálo se mi o Heřmanovi. Šli jsme zase tou známou stezkou lučinami mezi květinami. V tom přišel drabý náš otec; byl jako žilý, vzal mne za ruku a vedl dále. — Heřman se ztratil — a my bloudili v jakémś cizím lese. — Byla jsem bosa, krupě rosy zle mne v nohy mrazil! Stále volala jsem Heřmana. — Pojednou i otec se mně ztratil. — nastala noc. Kdesi vyskočilo hleď modré světélko; skákalo a přeházelo bílé. — lekla jsem se, vzkríkla a probudila se! — Pohleďte maminko, jak jsem zpocena hrůzou. — Přineste vody z potoka, drabá maminko!“

— Žena odběhla. — odběhla, ve chvíli byla zpět. Než — pozdě! Dcera svíjela se v strašných křečích. — na rtech zas ta rudá péna a na živůtku jak by rozhořidil náruče temných, krvavých ráž. —

Teprve ve třech hodinách přehvívala smrt, zabíla zlou nemoc, zabíla mládí, zabíla i mladý, nevinný život.

V nízkoučkém jizbě nastalo hrozné ticho. — jen štkání staré ženy je přerušovalo. — V tmu zaklepano na dveře. — Přicházel list.

noš, přinášeje pozdrav z Vídně. — List vypadal mu z ruky. —

CO PRAVÍ TAJEMNÍK ITALSKÉHO KRÁLOVSKÉHO KONSULÁTU O DR. PETRA HOBOKU.

Philadelphia, Pa., 10. března '10. Dr. Peter Fahrney & Son Co., Chicago, Ill.

Čtení pánové: — S největší ochetou přijímám jednání pro vaše Hoboko, jež jest lékem, který by každá rodina měla mít při ruce, kdyby jenom jednu láhev, tak aby uvěřili, jakým je cenným budovatelem těla a lékem pro soustavu tělesnou.

Co se mně týče, přičiním se, seč budu, uvéstí jej ve známost, jak toho zasluhuje. Vaše Hoboko vyléčí moji manželku a vrátilo jí zdraví. Mohu nyní ze zkušenosti ujistiti všechny, kdo se mne otáží, že každý nemocný, i kdyby tak zvaná vědecká léčeni nepomohla, nalezne v Hoboku jeden jasný páprsek naděje.

Těším se z této příležitosti vzdáti vám své díky jakož i ujistiti vás svou úctou. Upřímný váš Giuseppe De Stefano.

Tajemník italského královského konsulátu. Obydlí, 1516 jižní 10. ulice, Philadelphia, Pa.

Od vesnice k vesnici a od městečka k městečku šíří se zprávy o zásluhách Dra. Petra Hoboka jako lékaři zdraví dodávajícího. Pamatuje, že to není lék lékárnický, aniž nějaká věc obchodní, nýbrž prostý bylinný lék, jenž se dodává lidem přímo od místních jednatelů, ustanovených od majitelů Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 19—25 So. Hoyne ave., Chicago, Illinois.

GREELEY, COLORADO ZAVODNOVANÉ POZEMKY.

Brambory, cukrovka, alfalfa a pšenice daří se výborně. Za velmi sníženou cenou. National Investment Co., 582 Brandeis Bldg. 29-12C

NAŠI NOVÍ JEDNATELÉ PRO POKROK A ČESKO-AMERICKÝ VENKOV.

- Karel Knoech, Beemer, Nebr. Anton Odvárka Sr., Clarkson, Nebr. Josef Drahotka, Leigh, Nebr. Josef Káral, Lynch, Nebr. Karel Šimra, Milligan, Nebr. J. J. Svoboda, Verdigris, Nebr. Boh. Dvořák, 2342 Millard Ave., Chicago, Ill. J. Kyzivat, 316 W. Pott Str., Oklahoma City, Okla. Frank Dvořák, 238 Wausau Str., Antigo, Wis. Jos. Marek, Ashland, Wis. Josef Chládk, Cadott, Wis. Vít Postl, Bloomer, Wis. Frank Havlik, Dilly, Wis. Václav Pecka, 315 Main Str., Green Bay, Wis. Frank Walla, Haugen, Wis. J. V. Lukáš, Hillsboro, Wis. Jan Herlík, Kewanee, Wis. Norbert Pokorný, 1424 So. 9. Str., La Crosse, Wis. Josef Skochpol, Lena, Wis. Josef M. Cislar, Manitowoc, Wis. Albert Pecka, Maribel, Wis. Jos. Tomšovic, Mauston, Wis., — RFD. No. 5 — Box 35. Mrs. Frances Scheis, Medford, Wis. Josef Vodvářka, Milladore, Wis. Jan Sodomá, Milladore, Wis. Josef Hanus, Mosinee, Wis. Ad. Machotka, Muscoda, Wis. Josef Kadlec, RFD. No. 1 — Oconto Falls, Wis. Jakub Pecka, RFD. No. 2 — Box 69, Peshtigo, Wis. M. J. Mahlik, Pizez, Wis. Jos. Vokoun, Phillips, Wis. Chas. Lehanský, Yuba, Wis.

Na každého z těchto pánu jednatelů našich se můžete obrátiti s největší důvěrou ve všech záležitostech listů se týkajících. Jmenovaní jednatelé jsou oprávněni přijímati před i doplatné a vyřídí Vám veškeré práce tiskové, jakož i záležitosti oznamek se týkající k Vaší úplné spokojenosti.

Velký moderní, nové zařízení čistý závod řeznický vlastní

CHAS. F. KUNCL v č. 1260 již. 13. ul.

Má vždy na skladě největší zářez masa nejlepšího druhu. Zboží označeno výborně jakostí. Vždy velký výběr. Ceny nejnižší. Te- phone Doug. 4333. St

Vlastní zařízení HOSTINEC vlastní


Frank H. Semerád 16. a William ulice, Omaha, Neb.

Vševládá Metody ložák, jakol i pravé importované pláňské stáje na čepu. — Forbolené víno a nejlepší liboviny prodává i ve velkém. — Chutný skáská také při ruce.


50,000 KNIH Uplně Zdarma. Je to závažná kniha a posílá se POUZE MUŽŮM. Ona vám poví prostou, pochopitelnou řečí, jak lze vyléčiti ztracenou mužnost, otravu krve či syfilis, ztrátu životní síly, ztrátu síly, újedy, nezáživnost, žaludeční, jaterní, ledvinové a měchýřové nemaze, revmatism, kapavku a nově chycené nemoci, sůženinu roury močové a všechny nemoce, vlastní mužům, ve vašem vlastním domově, privatně, tajně a za velmi nízkou cenu. Tato bezplatná kniha vám poví, proč trpíte a jak můžete se trvale vyléčiti. Obsahuje celá skladiska vědomostí — právě to, co každý ženatý i svobodný muž měl by vědět. Tato kniha byla sepsána lékařem, který věnoval léta studia a zkoumání těchto zvláštních nemocí. Pamatuje, že se posílá naprosto zdarma, vyplacené, v prosté zapечатé obálce. Neponesíte žádných peněz — pouze napišete zřetelně svoje jméno a adresu na spodní kupon a pošlete nám jej ještě dnes.

KUPON NA BEZPLATNOU KNIHU. DR. JOS. LISTER & CO. B. 202-22 Fifth Ave., Chicago. Pánové! De vaši nabídky byl jsem poštěm, kdybych mi posílali úplně zdarma jednu z vašich bezplatných knih pro muže.

Jméno..... Ulice a číslo..... Město..... Stát.....



Seřete 50. denně! Chcete-li platiti 50. denně, zašleme Vám na úvěr skvělou hodinky ze solidního 14 karátového platinového zlata se 3 pláti se 2011-letou zárukou, krásným řetězem a návrhem. Cena těchto jest \$26.00. Nikdo tak levně tyto hodinky neprodává. Nepošil je nyní ani centu, nýbrž jenže známku na katalog. Pište na: National Gold Watch Co., 325 West 42nd St., New York



Dobré pivo jest lék Plzeňské pivo v láhvích z pivovaru FREMONT BRW'G CO. FREMONT, NEB. Jest vařeno z nejlepšího sladu a z českého chmele. Toto pivo obsahuje pouze tři procenta líhu a proto jest všeobecně oblíbené a odporučené lékaři. Pakli se chcete posílnit, objednejte si je!

Storž TRIUMPH BEER "The Highest Quality" STORZ BREWING CO. Všechny objednávky vyřizuje CHAS. STORZ, 1827-29 Sherman Ave., OMAHA, NEBRASKA. OMAHA NEBRASKA

Otužilé stromky. Nabízím letos ku prodej pěkný výběr ovočných stromů a keřů a zvláště upozorňuji et. krajany na jehličnaté stromy, které nabízím za ceny VELICE NÍZKÉ, jelikož nemusím platit žádné agenty. 33-4 Pište si o seznam a ceny na Jos. J. Sindelář, Fort Atkinson, Ia., Box 304.

Uhlí z Franklin County výborně hoří ve vařících kamnech. Vydělá, dá se dobře regulovati a dá vám plnou hodnotu toho, co jste za ně zaplatili. Poctivě vážíme. Vrátime peníze, nebudete-li zcela spokojeni. Je ve třech druzích — Egg, 6 pal. Lump a Lump. Cena \$7 za tunu, \$3.75 za půl tuny a \$2 za čtvrt. tuny. NEBRASKA FUEL CO. Úřadovna záp. na 16. ul. mezi Farnam a Harney ul. Board of Trade Bldg. Telefonu... Doug. 430 442 Ind. A 4311

